

*Сергій КВІТ,
Міністр освіти і науки України,
з виступу на парламентських слуханнях
«Правове забезпечення реформи освіти»,
9.12.2015 р., освітній портал «Педагогічна
преса»*

Дитина — головний чинник реформування освіти

«Зовсім недавно були слухання комітетські з приводу закону «Про освіту» і там прозвучало дуже серйозне, як на мій погляд, зауваження про те, що при формуванні законопроекту і в ньому, ніби головна увага **приділяється адміністративній складовій, як працює система** (виділення-ред.), а нам потрібно, щоб у **центрі уваги була дитина** (виділення – ред.). Я думаю, що це було дуже серйозне зауваження. Тому ми знову його (закон-ред.) забрали назад, знову доопрацьовуємо, знову працюємо з експертами, оскільки одна справа мати багато зауважень і пропозицій, і друга справа, щоб це був цілісний юридичний документ».

Редакційний експрес-коментар Ю. Зражевського

*Дивним виглядає те, що з самого початку роботи над законом інтереси дитини не були поставлені в центр уваги реформаторської роботи. Це означає, що у побудові структурної моделі реформи недостатньо опрацьовані питання мети, завдань та змісту реформи (див. висловлювання В. Бахрушина 26.11.2015), а також належно не здійснено упорядкування освітянських проблем за рівнем значимості та послідовності вирішення. Іншими словами, маємо недоліки у формуванні **системного бачення** об'єкта реформування, а значить і **системного підходу** в підготовчому процесі. Тут доречно буде нагадати висловлювання В. Співаковського, президента освітньої корпорації «Гранд» та Іванни Коберник члена Громадської ради Міністерства освіти і науки України.*

*Володимир СПІВАКОВСЬКИЙ, президент освітньої
корпорації «Гранд», вчений, письменник
Як побудувати найкращу в світі систему освіти-1?
(витяги), опубліковано: сайт «Освітня політика»,
19.03.2015*

Про «технічне завдання» для системи освіти

«Сегодня нужно слушать не экспертов, а определить реальных заказчиков системы образования. И в соответствии с их пониманием того, что и как нужно, составить «техзадание», в котором должны получить ответы главные 6 вопросов: чему учить, как учить, кем учить, зачем учить, сколько это должно стоить и кто за это должен заплатить, Тогда и вся система придет в действие.»

«Призывы к реформам обусловлены не будущими результатами, а тем, что все надоело и надо поменять сам «процесс». Но вместо того, чтобы начать с главного — какой предусматривается будущий результат конечной продукции, а именно — **умелый-компетентный» выпускник**, (*виділення-ред.*) тут же начинают решать побочные вопросы, ставя их на первое место. Кто кем будет управлять, и кому подчиняться. Каким должно быть ЗНО. Кто за кем ходит: деньги за учеником или ученик за деньгами... На самом деле, все легко, как в любой индустрии. А образование превращается в информационную индустрию.»

*Іванна КОБЕРНИК,
член Громадської ради МОН України, заслужена журналістка
України.
Стаття І. Лиховид «У пошуках консенсусу», (за результатами громадського обговорення законопроекту «Про освіту», витяг), газета «День» № 217-218, 27-28 листопада 2015*

Про загальну концепцію реформування освіти

«За словами І. Коберник, для початку МОН мало б представити загальну концепцію реформування освітньої сфери, щоб було зрозуміле загальне бачення, до чого ми йдемо.»
